

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 17. apríla 2013 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci proti obvinenému **T. F. pre zločin krádeže spolupáchateľstvom** podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. e/ Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného T. F., podaného prostredníctvom ustanovenej obhajkyne JUDr. K. T., advokátky v M., proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, zo dňa 29. februára 2012, sp. zn. 2To 113/2011, takto

r o z h o d o l:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného T. F. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Martin, zo dňa 10. júna 2011, sp. zn. 12T 121/2007, bol obvinený T. F. uznaný vinným, v bode 1/ až 13/ rozsudku z pokračovacieho zločinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. e/ Tr. zák., čiastočne v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. v bode 12/ rozsudku a v bodoch 1/ až 5/ a 7/ až 13/ z pokračovacieho prečinu poškodzovania cudzej veci spolupáchateľstvom podľa § 20, § 245 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia prvostupňového súdu. V podstate ako organizátor trinástich krádeží vlámaním do rôznych objektov – predajní potravín, športových potrieb, skladu základnej školy, rodinného domu, skladového kontajnera, obecného úradu, objektu poľnohospodárskeho družstva, spáchaných s ďalšími osobami v čase od 30. januára 2006 do 15. augusta 2006 so spôsobením väčšej škody na odcudzených veciach a ďalšej škody spôsobenej vlámaním.

Okresný súd za to obvinenému T. F. uložil podľa § 212 ods. 4, § 41 ods. 1 s použitím § 37 písm. h/, písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere

5 (päť) rokov a 10 (desať) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti rozhodnutiu okresného súdu podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 29. februára 2012, sp. zn. 2To 113/2011 podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Obvinený T. F. podal dovolanie, najskôr samostatne. Po ustanovení obhajkyne podal obvinený dovolanie aj prostredníctvom obhajkyne. Dovolanie bolo podané proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, zo dňa 29. februára 2012, sp. zn. 2To 113/2011, v spojení s rozsudkom a konaním vedeným na Okresnom súde Martin, zo dňa 10. júna 2011, sp. zn. 12T 121/2007, z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. e/ a písm. g/ Tr. por.

K dovolaciemu dôvodu uvedenému v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. obvinený uviedol, že jeho právo na obhajobu bolo porušené tým, že od podania obžaloby (dňa 13. februára 2007) až do momentu podania druhej obžaloby (dňa 16. augusta 2007) pokračovalo ďalej prípravné konanie súčasne so súdnym konaním, pričom na pokyn prokurátora boli vykonané ďalšie vyšetrovacie úkony (výsluchy svedkov Z. F., Ing. R. K., J. B.) a boli doložené ďalšie písomnosti. Došlo tak vo vyšetrovacom spise vedenom pod značkou ČVS: ORP 622/2-OVK-MT-2006 k vytvoreniu ďalšieho zväzku (siedmeho), s ktorým sa obvinený nemal možnosť oboznámiť. Taktiež nemal možnosť vyjadriť sa k uvedeným vyšetrovacím úkonom a ani podať ďalšie návrhy na doplnenie vyšetrovania. Obvinenému bolo umožnené len nahliadnuť do spisu, a to dňa 31. mája 2007. Týmto postupom došlo k porušeniu práva obvineného na obhajobu v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

K dovolaciemu dôvodu uvedenému v ustanovení § 371 ods. 1 písm. b/ Tr. por. obvinený uviedol, že po podaní druhej obžaloby zo dňa 16. augusta 2007 na Okresnom súde Martin, bola trestná vec pod sp. zn. 12T 121/2007, pridelená predsedovi senátu JUDr. Tichému a prísediacim Jarmile Ďuranovej a Miroslavovi Blahušiakovi. V tomto zložení súd konal a rozhodoval až do 1. júla 2008. Dodatkom č. 4 k Rozvrhu práce na rok 2008 zo dňa 24. júna 2008, vedeným pod Spr. 601/08, účinným od 1. júla 2008, bod 30/ sa sudcovi JUDr. Jozefovi Medveďovi prideleno náhodným výberom z nerozhodnutých vecí agendy „T“

sudcu JUDr. Romana Tichého 50 vecí. Na základe uvedeného dodatku začal v predmetnej veci pod sp. zn. 12T 121/2007, konať predseda senátu JUDr. Medveď. Obvinený má za to, že úkony (predbežné prejednanie obžaloby) vykonané pred pridelením danej veci sudcovi JUDr. Medveďovi vykonané pôvodným predsedom senátu JUDr. Tichým, mali byť znovu zopakované novým predsedom senátu. Podľa názoru obvineného bol predmetným dodatkom k rozvrhu práce zmenený len predseda senátu, nie však prísediaci. Preto mali v ďalšom konaní pokračovať pôvodne určení prísediaci.

Ďalej obvinený uviedol, že potom ako nedošlo k uzavretiu dohody o vine a treste, mal prokurátor v spise vykonať záznam o tom, že k uzavretiu dohody o vine a treste nedošlo. K podaniu novej obžaloby nemalo dôjsť, ale malo sa pokračovať v konaní pod pôvodnou spisovou značkou 12T 15/2007. Obvinený taktiež vyslovil presvedčenie, že v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 12T 15/2007, IČS: 5707010162 došlo k odsúdeniu iného páchatel'a za rovnaké skutky. Ďalej obvinený namietal, že došlo k porušeniu procesných predpisov na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. júla 2007. Na tomto zasadnutí bolo vyhlásené uznesenie, uvedené v zápisnici. Nakoľko boli na tomto zasadnutí prítomní aj mladiství obvinení, mal byť rovnopis uznesenia v zmysle § 179 ods. 4 Tr. por. doručený aj orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, ktorého zástupca nebol na verejnom zasadnutí prítomný.

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 2 Tr. por. uznesenie Krajského súdu v Žiline, zo dňa 29. februára 2012, sp. zn. 2To 113/2011, a naň obsahovo nadväzujúce rozhodnutia zrušil a aby podľa § 388 ods. 1 Tr. por. tomuto súdu prikázal vec v potrebnom rozsahu znova prerokovať a rozhodnúť v inom zložení senátu.

Svoje dovolanie obvinený doplnil ešte dvoma podaniami. Prvé bolo najvyššiemu súdu doručené dňa 9. januára 2013. Keďže v tom čase ešte nebolo dovolanie obvineného predložené najvyššiemu súdu na rozhodnutie, toto podanie bolo vedené pod značkou Nt 12/2013. V ňom obvinený v podstate zopakoval skutočnosti uvedené aj vo svojom dovolaní. Namietal najmä, že súd zamietol jeho návrhy na doplnenie dokazovania v súdnom konaní (napr. návrh na zabezpečenie vyšetrovacieho spisu ČVS:ORP-40/OVK-DK-2007). V závere svojho podania navrhol, aby najvyšší súd zrušil rozhodnutie prvostupňového súdu a vec mu vrátil na predbežné prejednanie obžaloby, aby sa tento vecou opäť zaoberal a vysporiadal sa s procesnými chybami.

Druhé podanie obvineného na doplnenie dovolania bolo najvyššiemu súdu doručené dňa 14. januára 2013, teda opäť v čase, kedy ešte nebolo najvyššiemu súdu predložené dovolanie, a bolo pripojené k značke Nt 12/2013. V ňom obvinený v podstate doplnil svoju argumentáciu ohľadne dovolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. b/ Tr. por., teda že vo veci rozhodol súd v nezákonomnom zložení.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Martin vo svojom vyjadrení k dovolaniu obvineného v zmysle § 376 Tr. por., k namietanému porušeniu práva na obhajobu zásadným spôsobom (§ 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.) uviedol, že v predmetnej trestnej veci boli po podaní obžaloby zo dňa 9. februára 2007 dozorujúcou prokurátorkou v zmysle § 234 ods. 4 Tr. por. dňa 9. februára 2007 a 10. apríla 2007 vyšetrovateľovi policajného zboru uložené celkovo dva pokyny zabezpečiť dôkazy, ktoré bolo potrebné vykonať v konaní pred súdom. Tieto pokyny boli vydané, okrem iného, aj za účelom preverenia skutočností, ktoré v tom čase na svoju obhajobu uvádzal obvinený. Takto získaný dôkazný materiál bol následne dozorujúcou prokurátorkou v celom rozsahu predložený súdu za účelom vykonania jednotlivých zabezpečených dôkazov v konaní pred súdom pri zachovaní zásady ústnosti a bezprostrednosti. Uložením pokynu podľa § 234 ods. 4 Tr. por. sa vec ani nevracia do prípravného konania, ani sa v nej ďalej súčasne nevedie prípravné konanie a konanie pred súdom. Po zabezpečení dôkazov získaných takýmto procesným postupom nie je možné postupovať podľa ustanovení Druhej hlavy Druhej časti Trestného poriadku. Zo spisu vyplýva, že obvinenému bolo po zabezpečení týchto dôkazov v konaní pred súdom umožnené, aby sa s nimi riadne oboznámil vo forme nahliadnutia do spisu, pričom obvinený toto právo aj reálne využil. Obvinený teda vedel už v priebehu konania na súde prvého stupňa, aké dôkazy boli vykonané, poznal ich obsah a prvostupňový súd na podklade jeho návrhu dôkazy, ktoré považoval za dôležité, aj vykonal na hlavnom pojednávaní. Neobstojí preto námietka obvineného, že došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu. K námietke obvineného, že sa malo po neuzavretí dohody o vine a treste pokračovať v súdnom konaní pod pôvodnou spisovou značkou, prokurátor uviedol, že táto jeho námietka spočíva v neznalosti práva (Trestného poriadku). Rozhodnutím súdu vydaným pri predbežnom prejednaní obžaloby o vrátení veci prokurátorovi sa totiž predmetná trestná vec vrátila späť do prípravného konania. Po tom, ako prokurátorka zistila následne, že nie sú splnené podmienky na uzavretie dohody o vine a treste, vyhotovila o tom do spisu záznam a následne v súlade s ustanovením § 234 ods. 1 Tr. por. ukončila prípravné konanie opätovným podaním obžaloby. V súvislosti s ďalšími, obvineným uvádzanými procesnými pochybeniami, ktorými malo byť zásadným

spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, má prokurátor za to, v súlade so závermi súdov oboch stupňov, že právo obvineného F. na obhajobu zásadným spôsobom porušené nebolo, a to tak v priebehu prípravného konania ako aj v priebehu konania pred súdom.

V súvislosti s dovolacím dôvodom uvedeným v ustanovení § 371 ods. 1 písm. b/ Tr. por. prokurátor poukázal na ustanovenia § 3 ods. 3, ods. 4 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Ďalej uviedol, že dodatkom č. 4 k Rozvrhu práce Okresného súdu Martin na rok 2008, zo dňa 24. júna 2008, vedeným pod Spr 601/08, účinným od 1. júla 2008, bod 30/, bolo sudcovi JUDr. Jozefovi Medved'ovi pridelených z nerozhodnutých vecí agendy „T“ sudcu JUDr. Romana Tichého, 50 vecí. Na základe uvedeného dodatku začal v predmetnej veci konať predseda senátu JUDr. Medveď, ktorý sa stal na základe uvedeného dodatku zákonným sudcom na konanie a rozhodovanie v tejto veci. Tým istým rozvrhom mu boli zároveň určené aj prísediaci Darina Hatarová a Viera Dikošová, a to v súlade so zákonom o súdoch. K zmene obsadenia senátu došlo v súlade so zákonom, a preto ani táto námietka obvineného nie je dôvodná.

Za týchto okolností prokurátor navrhol podané dovolanie obvineného T. F. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť, pretože nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods.1, ods. 2 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods.2 písm. b/ Tr. por.), za splnenia ustanovenia § 373 Tr. por., v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Súčasne ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, umožňuje oprávneným osobám namietat' zásadné porušenie procesnoprávných a hmotnoprávných ustanovení v rozhodnutiach súdov, a to z dôvodov, ktoré sú taxatívne upravené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Tr. por.

V zmysle § 374 ods.1 Tr. por. dovolanie už pri jeho podaní musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa výtýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo.

Prvý dovolací dôvod obvineného sa týkal porušenia jeho práva na obhajobu tým, že bolo porušené jeho právo na preštudovanie vyšetrovacieho spisu v zmysle § 208 Tr. por.

Najvyšší súd po preštudovaní predloženého spisového materiálu zistil, že obvinenému F. bolo umožnené po skončení vyšetrovania preštudovať vyšetrovací spis v zmysle § 208 Tr. por. Obvinený toto právo aj využil dňa 26. januára 2007 ako aj jeho obhajca (č.l. 729). Následne bola na obvineného F. ako aj ďalších obvinených podaná dňa 9. februára 2007 obžaloba prokurátorkou Okresnej prokuratúry Martin, sp. zn. 2Pv 766/06-153. Táto bola predložená Okresnému súdu Martin spolu s vyšetrovacím spisom dňa 13. februára 2007. Podaním obžaloby sa skončilo prípravné konanie (§ 10 ods. 15 Tr. por.) a vec sa tým dostala do štádia konania pred súdom, a to do jej prvej časti, ktorá sa v teórii trestného práva nazýva preskúmanie alebo predbežné prejednanie obžaloby. Ide o úsek medzi podaním obžaloby a nariadením hlavného pojednávania. V tejto časti trestného konania sa preveruje priebeh prípravného konania, najmä z hľadiska jeho zákonnosti. Súd skúma, či výsledky prípravného konania dostatočne odôvodňujú záver, aby bol obvinený postavený pred súd, alebo či sú splnené podmienky na vybavenie veci mimo hlavného pojednávania. Ako na to správne upozornil prokurátor vo svojom vyjadrení k dovolaniu, po podaní obžaloby boli dozorujúcou prokurátorkou v zmysle § 234 ods. 4 Tr. por. dňa 9. februára 2007 (č.l. 755) a 10. apríla 2007 (č.l. 876) uložené vyšetrovateľovi policajného zboru celkom dva pokyny na zabezpečenie dôkazov, ktoré bolo potrebné vykonať v konaní pred súdom. Takto zabezpečený dôkazný materiál bol následne dozorujúcou prokurátorkou v celom rozsahu predložený súdu a stal sa súčasťou súdneho spisu. Obvinenému bolo umožnené dňa 31. mája 2007 do spisu nahliadnuť a mal tak možnosť oboznámiť sa s týmito dôkazmi. Tým bola v jeho prípade dodržaná zásada kontradiktórnosti ako aj rovnosti zbraní a nedošlo ani k porušeniu práva na obhajobu.

V súvislosti s námietkou obvineného, že potom ako nedošlo k uzavretiu dohody o vine a treste, mal prokurátor v spise vykonať záznam o tom, že k uzavretiu dohody o vine a treste nedošlo. K podaniu novej obžaloby nemalo dôjsť, ale malo sa pokračovať v konaní pod pôvodnou spisovou značkou 12T 15/2007, najvyšší súd uvádza nasledovné:

Po tom, ako súd zistil na verejnom zasadnutí dňa 26. júla 2007, na ktorom bola predbežne prejednávaná obžaloba, že prokurátorka aj obvinení chcú uzavrieť dohodu o vine a treste, uznesením podľa § 244 ods. 1 písm. g/ Tr. por. (v znení účinnom do 31. augusta 2011) vrátil vec prokurátorke na konanie o dohode o vine a treste (č.l. 975c) v zmysle ustanovení § 232 a § 233 Tr. por. Tým bola predmetná vec pod sp. zn. 12T 15/2007 skončená. Následne, keďže k uzavretiu dohody o vine a treste nedošlo, prokurátorka postupovala v zmysle § 232 ods. 9 Tr. por. (vykonala o tom do spisu záznam) a v zmysle § 234 ods. 1 Tr. por. (v znení účinnom do 31. augusta 2011) podala na obvinených obžalobu, sp. zn. 766/06, dňa 16. augusta 2007 na Okresnom súde Martin. Táto obžaloba bola prijatá a následne bola náhodným výberom prostredníctvom elektronických prostriedkov pridelená zákonnému sudcovi pod novou spisovou značkou 12T 121/2007. Tento postup bol v súlade so zákonom.

K námietke obvineného o porušení predpisov na verejnom zasadnutí dňa 26. júla 2007 tým, že bolo vyhlásené uznesenie o vrátení veci prokurátorovi na konanie o dohode o vine a treste (spomínane o odsek vyššie) a jeho rovnopis nebol doručený v zmysle § 179 ods. 4 Tr. por. aj orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, keďže tam boli prítomní aj mladiství obvinení, najvyšší súd konštatuje nasledovné:

V zmysle § 371 ods. 4 Tr. por. dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. g/ Tr. por. nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom. Obvinený túto skutočnosť v predchádzajúcom konaní nenamietal. Navyiac treba dodať, že obvinený by ani nebol oprávnený namietať túto skutočnosť, keďže dotknutý na právach mali byť samotní mladiství obvinení a títo sa porušenia svojho práva na obhajobu nedomáhali.

V súvislosti s námietkou obvineného uvedenou v doplnení dovolania, že súd zamietol jeho návrhy na doplnenie dokazovania na hlavnom pojednávaní, čím došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu najvyšší súd uvádza:

Vychádzajúc z konštantnej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (R 7/2011) za porušenie práva na obhajobu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu

o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Tr. por. Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu urobený v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú, a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktoré vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.

V súvislosti s námietkou obvineného, že súd rozhodoval v nezákonnom zložení (dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. b/ Tr. por.) najvyšší súd rovnako poukazuje na ustanovenie § 371 ods. 4 Tr. por. Obvinený totiž túto skutočnosť v predchádzajúcom konaní nenamietal a túto skutočnosť uviedol až po právoplatnom skončení veci vo svojom dovolaní. V tejto súvislosti považuje najvyšší súd za potrebné dodať, že tento dôvod je daný napr. v prípade, ak mal rozhodovať senát a rozhodoval samosudca. Nie je však daný, ak vec prerokoval a rozhodol iný než rozvrhom práce súdu určený sudca. V zmysle čl. 130 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky možno takéto porušenie práva napadnúť podnetom na Ústavný súd. Navyše treba uviesť, že v danom prípade bol dodržaný zákonný postup podľa ustanovení § 3 ods. 3, ods. 4 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. K zmene zákonného sudcu (v tomto prípade senátu) došlo v súlade s dodatkom č. 4 k Rozvrhu práce Okresného súdu Martin na rok 2008, vedeným pod Spr 601/08, ako na to správne poukázal prokurátor vo svojom vyjadrení k dovolaniu obvineného.

Dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por. nemožno použiť v prípade, ak námietku zaujatosti sudcu obvinený v pôvodnom konaní uplatnil, ale nebola akceptovaná. Obvinený vzniesol námietku zaujatosti predsedu senátu JUDr. Tichého v konaní pred prvostupňovým súdom, pričom JUDr. Tichý sa v zmysle § 32 ods. 3 Tr. por. nevyлúčil a nebol vylúčený ani rozhodnutím sťažnostného súdu. Preto najvyšší súd konštatuje, že tento dovolací dôvod u obvineného F. nebol splnený.

Obvinený vo svojom dovolaní uplatňoval aj dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. Tento dovolací dôvod je daný v prípadoch, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Skutočnosť,

že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré boli získané nezákonným spôsobom, musí byť z obsahu spisového materiálu zrejmá. Nemožno ju vyvodzovať z toho, že by sa mali inak hodnotiť existujúce, už vykonané dôkazy. Tento dovolací dôvod nemožno vyvodzovať len zo skutočnosti, že súd nevykonal všetky dôkazy, ktoré navrhol obvinený, resp. tieto dôkazy nevyhodnotil v súlade s predstavami obvineného.

V predmetnej veci najvyšší súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by potvrdzovali tento dôvod.

Pokiaľ obvinený F. priložil k svojim dovolacím podaniam kópie jednotlivých znaleckých posudkov tvrdiac, že páchatelom niektorých krádeží, za ktoré bol odsúdený, spáchala iná osoba, môže podať návrh na obnovu konania.

Keďže námietky obvineného nenapĺňajú dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného odmietol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 17. apríla 2013

JUDr. Igor B u r g e r , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová